

RINGEN

MAGASIN FOR RINGSHAUG OG GÅRDBO VEL

1/2016

MAGASIN

TIL DEG SOM
BOR PÅ GÅRDBO
OG RINGSHAUG

Bombingen av
VALLØ

STUPETÅRN PÅ
RINGSHAUG-
ODDEN?

BLI SPREK I DEN NYE
**TRENINGS-
PARKEN**

INNHold

Nr 1/2016

- 3** Leder
- 4** Ballbinge på Leikvin
- 6** Vintercamping på Furustrand
- 10** Stupetårn på Ringshaugodden
- 12** Surt & Søtt
- 14** Borettslag vs velforening
- 17** Fotballskole på Flint
- 18** Ringshaug anno 1966
- 20** 17. mai på Gårdbo
- 22** Mosjon i strandkanten
- 24** Skryt til «Ringene»
- 26** Handel og næring i området i gamle dager
- 28** Bombingen av Vallø
- 35** Annonsepriser

RINGEN

Redaktør: Dag Olav Høgvold

Redaksjonen: Inger Bjar-Kessler, Roger Ek, Øyvind Fjeld, Erik Harg, Helene Moe Slinning, Tone M. Nordmark Sudenius, Halvor Toreskaas, Harald Vedvik

Kontakt: facebook.com/RGVel

Forsidefoto: Irene Bjällhag

Layout: Smileull grafisk design > www.smileull.no

Trykk: LOS Digital

Opplag: 1600

Bladet gis ut av Ringshaug og Gårdbo vel og er et gratismagasin til alle som bor i området vårt. Har du lyst til å bidra, eller har du tips? Kontakt oss, og vær med på å lage et enda bedre blad!

«Du har mulighet til å si din mening om hva som skal til for at Ringshaug og Gårdbo skal bli et enda bedre sted å bo.»

BLI MED!

I forrige utgave av Ringen skrev vi om alle planene som velforeningen jobber med. Ikke lenge etter fikk vi vite at Tønsberg kommune har satt av én million kroner til å ruste opp Ringshaugodden. Hva skal pengene brukes til? Et stupetårn, hvor du kan stå på toppen og nyte panoramaet over Ytre Oslofjord før du suser ned i bølgene? En varmerestue for isbaderne og triatlonsvømmerne? Badeanlegg tilrettelagt for rullestolbrukere?

Kommunen ønsker innspill fra velforeningen på hvordan pengene skal brukes. Ikke bare innspill forresten, de spurte også om styret kunne måle vanndybden for å se om det i det hele tatt er mulig med et stupetårn. Det er langgrunt på Ringshaug, og det kreves noen meter dybde. Så styret for Ringshaug og Gårdbo vel tok på seg oppgaven å gjennomføre en aldri så liten ekspedisjon utenfor Ringshaug-moloen. Utstyrt med robåt, tau og søkke for å måle dybden.

Du har selvfølgelig mulighet til å påvirke. Alle som har betalt medlemsskapet sitt i Ringshaug og Gårdbo vel har stemmerett på årsmøtet torsdag 28. april. Kanskje du til og med kunne tenke deg å delta i styret, og være med på å påvirke hvordan ditt nærmiljø skal utvikles videre? Det er bare å møte opp på Furustrand klokka åtte på kvelden.

Der får du også høre siste nytt om treningsparken, og om den nye ballbingen som er planlagt på Leikvin. Den første av sitt slag i landet, med en ny type støydempende vegger. Og du har mulighet til å si din mening om hva som skal til for at Ringshaug og Gårdbo skal bli et enda bedre sted å bo. Velkommen skal du være!

Dag Olav Høgvold

Redaktør

Styremedlem for Ringshaug og Gårdbo vel

dohogvold@gmail.com

Denne utgaven av Ringen deles også ut på Vallø, fordi vi denne gangen skriver om den forferdelige bombingene på Vallø helt på slutten av krigen. En historie som berører oss alle, og som mange i området vårt bærer med seg – enten de selv opplevde det, eller har venner og kjente som gjorde det.

BALL- BINGE PÅ LEIKVIN

Ringshaug og Gårdbo vel fortsetter å ruste opp Leikvin. Tanken er at plassen skal ha noen tilbud også til de litt større barna, ikke bare de aller minste. Klatrenettet som kom opp i fjor, blir i år supplert med en flunkende ny ballbinge – den første av sitt slag i Norge.

TEKST DAG OLAV HØGVOLD, STYREMEDLEM RGV

Leder for Ringshaug og Gårdbo vel, Halvor Toreskaas, tror at både barn og voksne blir fornøyd med ballbingen.

– Vi har lagt vekt på kvalitet og utseende. Valget sto mellom to modeller, som var ganske like med hensyn til kvalitet. Etter en avstemning i styret falt vi ned på denne modellen, forteller han.

Ballbinger er populære blant barna, men møter ofte motstand blant naboer fordi det blir en del smell og dunk som lager plagsom støy. Derfor har velforeningen lagt vekt på å finne en type som reduserer støyen mest mulig. Den valgte modellen har sandfylte vegger, som demper støyen når ballen treffer.

Det er tippemidler, arbeidsinnsats fra kommunen, momsrefusjon og dugnadsinnsats som gjør det mulig å kjøpe inn ballbingen. Tippemidler gis til tiltak som legger til rette for fysisk aktivitet, men ikke til lekeapparater. Både ballbingen, klatrenettet som ble satt opp i fjor, og treningsparken på stranden er eksempler på tiltak som kan dekkes med tippemidler. – Når vi søker om momsrefusjon for neste år, betyr det at vi får på plass investeringer for mange hundre tusen uten at det koster oss som velforening så mye, forklarer Toreskaas. Men legger til at det krever en god del arbeid å få i land et slikt pro-

sjekt. Det er mye som må på plass; byggetillatelse fra kommunen, nabovarsel, søknader og en god del annen planlegging. Styret legger ned mange arbeidstimer på kveldstid før spaden til slutt kan settes i jorda.

– Ikke minst stiller kommunen villig opp, forteller Toreskaas. Det er kommunen som vil gjøre grunnarbeidet og sette opp ballbingen, og som også vil ha ansvar for drift og vedlikehold. Dette er samme modell som er brukt for de andre investeringene velforeningen har gjort i området. Ringshaug og Gårdbo vel skaffer midler og kjøper inn utstyret, mens kommunen sørger for at alt blir forsvarlig satt opp og vedlikeholdt.

Søknaden om tippemidler er foreløpig godkjent, men den endelige fordelingen av tippemidler blir klar først i juni. Etter det kan grunnarbeidet begynne slik at ballbingen snart vil stå klar – kanskje allerede til høsten.

Så da kan fotballglade gutter og jenter glede seg over at skrubbsårene fra grusbanen snart er en saga blott – og ta med ball og gode venner til landets råeste fotballbinge! ❀

BALLBINGE: Grusbanen på Leikvin erstattes snart av en fotballbinge – den første av sitt slag i Norge, med kunstgress og spesiell støydemping i veggene.

«Så da kan fotballglade gutter og jenter glede seg over at skrubbsårene fra grusbanen snart er en saga blott – og ta med ball og gode venner til landets råeste fotballbinge!»

HALVOR TORESKAAS, STYRELEDER, RINGSHAUG OG GÅRDBO VEL

VINTERCAMPING PÅ FURUSTRAND

MORGENSTEMNING: Spektakulær
utsikt mot soloppgangen fra tårnet på
Furustrand.

Det er mandag, det er januar 2016, og 16 bitende kuldegrader. Det har falt 60 centimeter med nysnø, og bagen er pakket. Jeg er på vei til vintercamping på Ringshaug.

TEKST OG FOTO: ØYVIND FJELD, STYREMEDLEM, RINGSHAUG OG GÅRDBO VEL

Mens jeg går langs stranden og kjenner kulden bite i ansiktet, tenker jeg tilbake på den gangen jeg var skiboms tidlig på nittitallet. Sammen med min gode venn Lars Olav hadde jeg kjøpt ei gammel campingvogn for fem tusen kroner som vi hadde dratt opp til Moen Camping i Hemsedal. Ivrig bygde vi et isolert spikerfortelt som oppholdsrom, og brukte selve vognen som soverom. En morgen våknet jeg av at hodet satt bom fast i veggen. «Lars!» ropte jeg, men hørte kun gryntelyder fra den andre enden av vognen. «Lars!» skrek jeg enda høyere, «jeg sitter fast i hodet!» «Hæ?» sa Lars, «har det klikket for deg?» Håret mitt hadde frosset seg fast i den tynne fuktige veggen inne i vognen. Lars kom med kjøkkenkniven, og ville skjære meg løs. «Er du gal?» ropte jeg. «Du får ikke lov å skjære i håret mitt.» Langhåret som jeg var, så fortonet dette seg som en svært dårlig film. I tillegg var jeg kvalm og fyllesyk etter kvelden før. Lars ante råd, og satt på vannkokeren ... Jeg smiler mens jeg går langs stranden. Det var tider, tenker jeg. Den morgenen var det 28 minusgrader i Hemsedal, og vi dro selvfølgelig på ski denne dagen også. Heldigvis er håret av den korte frisyren nå, så dette skjer nok ikke i natt, tenker jeg.

I resepsjonen på Furustrand møter jeg Ina og Maria Wollert-Nielsen. Blide og imøtekommende som alltid. «Hei,» sier jeg til jentene som nå har overtatt driften etter sin far Svein Wollert-Nielsen. «Jeg har bestilt rom for natten.» Ina smiler, og sier hun har ordnet rom til meg. «Du skal bo i toppen av tårnet,» sier Ina. «Er det rom der da?» spør jeg. «Jada,» sier Ina. «I tårnet har vi suiteene våre. Runde rom med dobbeltseng, balkong, kjøkken og bad. Du får rommet til kongen,» formaner hun stolt.

«Lyset denne morgenen er helt magisk, og Ringshaug er flott der den ligger badet i hvit snø.»

ØYVIND FJELD

Jeg er veldig spent på å se rommet mitt i toppen av tårnet, som er kong Sigurd Ring sitt rom. Kongen bodde i toppetasjen på borgens tårn. I etasjen under bodde dronningen. Der var kongen best beskyttet, og han hadde full oversikt.

Ina og Maria forteller meg litt om campingens historie. Camping har vært i familiens drift siden tidlig på 80-tallet. Først på en leid driftskontrakt, men på 90-tallet kjøpte familien plassen. Senere er plassen vesentlig utbygd med Sigurd Ring-borgen, amfi, mange hytter knyttet til Sigurd Ring og ikke minst Hansa-hyttene som ligger i sørenden, og nærmest Danmark inne på plassen. I 2017 er det 10-årsjubileum for borgen. Om sommeren arrangeres det teater og konserter i amfiet, som kanskje er Vestfolds fineste utescene. Sist sommer var høydepunktet konsert med Tønsbergbandet Pipeline. Da var det fullt av folk, og mange fra nærområdet tok også turen bort.

Maria forteller at de har lagt mye energi ned i å tilby nærområdet en hyggelig restaurant og et sted som skal være åpent for alle, men det er litt utfordring å få menneskene i nærområdet til å besøke camping. Restauratøren som drev restauranten sist sommer forsøkte å få til høst- og vinterdrift, med dans på utvalgte helger, men det gikk til slutt galt for restauranten som gikk konkurs. Maria sier de er i dialog med nye drivere, men at det nå er viktig å finne noen som vil basere driften som en ren sesongbasert restaurant for sommerdrift. På menyen bør det være tradisjonell god mat som biff, hamburger, pølser med chips og sprøstekt rødspette. «God pizza er også viktig,» skyter Ina inn. «Å drive med gourmetmat og fancy meny på en campingplass har ingen ting fore seg,» sier Maria. Selv har jeg besøkt restauranten mange ganger, og jeg tror at med rett meny og gode priser så vil fort ryktet spre seg i nærområdet, og på gode rykter, så kommer også folkene.

Klokken er snart 19.00, og jeg takker for praten og kaffen. Nå er jeg spent på å sjekke inn i nattens cabin. Tårnet er foran meg. Inngangen, og en smal vindeltrapp tar meg opp i tårnet. Der er døren min, jeg låser opp og kommer inn i et flott rom. «Herlige milde,» tenker jeg. Her har arkitekten selv, Mr. Svein Wollert som i desember fylte 79 år, og som daglig er på jobb, fått utfolde seg på tegnebrettet. Det er Svein som er campingens arkitekt, og ryktene skal ha det til at Svein i disse dager tegner på en ny utbygging på camping. Bare han kunne funnet på noe slikt, tenker jeg. Rommet er delikat innredet. Kjøkkenbord med plass til fire personer, sjøen rett utenfor kjøkkenet, og en liten luftbalkong. Badet, stort nok i massevis, er plassert midt i rommet, og deler fint av denne lille eksklusive suiten. Sengen er ikke stor, Queen size, men fin nok for å ligge to personer som er glad i hverandre. Kjøkkenet er godt utstyrt med

VAKKERT: Furustrand kan ta imot gjester også om vinteren.

komfyr, oppvaskmaskin, microovn, kaffetrakter, kjøleskap og vannkoker. Så herlig alt sammen.

Klokka passerer 20.00 på kvelden, og det er klart for kveldens intervjuer. Nede på plassen bak hovedbygget treffer jeg Victor som jeg har avtalt med tidligere på dagen. En ordknapp kar fra Klaipėda, Litauens eneste havneby med ca. 160.000 innbyggere. Victor forteller at han jobber som tømrer på et større byggeprosjekt i Tønsberg. Han har variert arbeidstidsordning, og jobber mye når han først er i Norge. Etter et par uker med mye jobbing reiser han hjem til familien. Engelsken hans er ikke den beste, så jeg får ikke så mye mer ut av fyren bortsett fra at han liker seg på campingen, og ved vannet.

Senere på kvelden tar jeg igjen en tur ut i kulda. Utenfor en av leilighetene står en hel gjeng med glade gutter. De er fra Estland. Jeg kommer i prat med Reico. Han forteller at de jobber for selskapet Kodumaja. Et Estisk selskap som har underentreprise på byggingen av leilighetene som etableres på Olsrød Park. Han forteller at det å bo her, er akkurat som å bo hvor som helst i Norge. Fine leiligheter, og topp fasiliteter. De jobber også meget variert. Mange kvelder og lange dager når det er tilrettelagt for det, og normale dager når tilgangen på byggeplassen er mindre god. Reico har fiskestangen i området rundt Ringshaug. Spesielt fra påsketider syns han det er helt topp, for da biter sjørreten. Reico har fått seg sigaretten sin, og gjør tegn til å avslutte samtalen. Det er kaldt som fy, og da er det bare å komme seg inn igjen.

Klokka er 06.15 når jeg våkner morgenen etter. Sengevarm, utrolig god å sove i, og jeg har sovet som en stein. Eller som en Konge for å være presis. Jeg setter meg på kjøkkenet og ser ut over Oslofjorden. Vannet og himmelen er svart, mens horisonten over fjorden gløder i mørk oransje. For et magisk skue. Klokken 08.44 stikker sola opp av vannet, og jeg får foreviget øyeblikket med kameraet på telefonen min. Lyset denne morgenen er helt magisk, og Ringshaug er flott der den ligger badet i hvit snø. Min opplevelse med vintercamping er ganske luksuriøs og fin når jeg sammenligner den med det vi hadde i Hemsedal, men en vintermorgen her, eller Hemsedal, er uansett som et flott postkort fra vakre Norge. ❀

KJØKKEN: Leiligheten i tårnet er godt utstyrt, med komfyr, oppvaskmaskin, microovn, kaffetrakter, kjøleskap og vannkoker.

996287432

Vil du gi din støtte til RINGSHAUG OG GÅRDBO VEL?

Grasrotandelen gir deg som spiller mulighet til å bestemme hvem som skal motta noe av overskuddet til Norsk Tipping. Hver gang du spiller kan du velge å støtte det laget eller foreningen du mener fortjener det mest. Vi oppfordrer deg til å støtte oss i RINGSHAUG OG GÅRDBO VEL.

For å være grasrotgiver må du være kunde hos Norsk Tipping. Ved spill hos Norsk Tipping vil inntil 5 prosent* av spillinnsatsen gå direkte til din grasrotmottaker, og best av alt, hverken innsats, premie eller vinnersjanse reduseres.

Grasrotandelen gjelder for alle Norsk Tippings spill, bortsett fra Flax, Extra og Belago. Gjennom å være grasrotgiver er du med på å oppfylle små og store drømmer for din grasrotmottaker.

Du kan bli grasrotgiver på en av følgende måter:

- Hos kommisjonæren
- Mobilspill
- Norsk Tipping sine nettsider
- SMS, send Grasrotandelen **996287432** til **2020**

For mer informasjon se www.norsk-tipping.no

**For Multix og Instaspill gjelder annen beregning.*

Vil du støtte oss med din grasrotandel?

RINGSHAUG OG GÅRDBO VEL

Org.nr: 996287432

32774996287432

NORSK TIPPING

NYHET!

Håndklær med bambus er behagelige, lette og myke med høy absorberingsevne.

Bambus har også antibakterielle egenskaper.

Bamboo HÅNDKLÆR

50x90 cm

99⁹⁰

70x130 cm

199⁹⁰

30x30 cm

29⁹⁰

Bambus er et bærekraftig materiale godt egnet for tekstiler.
35% bambus 65% langfibret bomull.
Produsert i Portugal.

Hansen & Dysvik

TOLVSRØD Valløveien 80 – ved siden av JERNIA-butikken
tlf 33 61 08 03 Man-fre 10.00 – 17.00 tors 18.00 lør 15.00

FURUSTRAND

– en saga ved sjøkanten!

Vi er her om du får gjester, og trenger overnattingsplass!

- Fantastisk sjøutsikt
- Unike sagahytter

www.furustrand.no

FURUSTRAND

FURUSTRAND AS * TAREVEIEN 11, TOLVSRØD * 33 35 70 00

STUPETÅRN

PÅ RINGSHAUGODDEN?

Ringshaugodden skal rustes opp. Tønsberg kommune har i sin plan for idrett og friluftsliv satt av én million kroner til å ruste opp området. Ringshaug og Gårdbo vel er med på å finne ut hvordan midlene kan komme til best mulig nytte. Øverst på ønskelista står et stupetårn.

TEKST OG FOTO DAG OLAV HØGVOLD
OG AUGUST HØGVOLD

Magnus C. Martin, virksomhetsleder for kultur, idrett og folkehelse i Tønsberg kommune, forteller at bevilgningen har kommet som følge av flere forhold: Kommunen har lenge ønsket et stupetårn på Ringshaugstranden, den lille moloen på østsiden er slitt og trenger oppgradering, og det har kommet ønske fra vinterbademiljøet om en varmestue, gapahuk eller lignende. Det er også behov for å forbedre universell utforming på odden.

– Vi vet ikke når i fireårsperioden tiltakene vil komme, men i første omgang tenker vi at det er viktig å finne ut om det er praktisk mulig med et stupetårn, sier Martin. Hvis det er steder hvor det er dypt nok på østsiden av odden, så vil det ha første prioritet. Han ser ikke bort fra at det vil være aktuelt å forlenge den lille moloen som stikker ut i sjøen. – Vi ser for oss at den kan forlenges med 20–25 meter, hvis det viser seg at det er dypt nok der til et stupetårn. En tremeter, eller kanskje til og med en fem-meter.

Vi spør han om det kan være aktuelt å plassere tårnet fritt lenger ut i vannet, dersom det ikke er dypt nok nær land. – I så fall utelukker det tippemidler, noe som gjør det dyrere for kommunen, forklarer han. Dette har blant annet med universell utforming å gjøre. Et stupetårn må være tilgjengelig fra land for å være berettiget til tippemidler. – Det er blant annet av hensyn til blinde og svaksynte, i tillegg er det krav til sikkerhet osv. som må etterfølges, sier Martin.

– I første omgang er det jo greit å få gjort noen enkle målinger, for å se om det kan være steder med dypt nok vann. Finner vi ikke det, så kan vi skrinlegge stupetårn og heller se om det er andre steder i kommunen som kan være aktuelle. Men det er på Ringshaug vi ønsker det, så sant det er mulig. Det er jo den mest besøkte stranden.

Styret for Ringshaug og Gårdbo vel har tatt på seg oppgaven å gjøre de aller første målingene av vanndybden utenfor moloen. En søndag i mars ble de første enkle målingene gjort. Utstyrt med en liten robåt og et tau med lodd i enden, ble dybden målt til drøye tre meter 15–20 meter ut fra den lille moloen. Og da var det skikkelig lavvann – så her kan det være muligheter.

Styreleder i Ringshaug og Gårdbo vel, Halvor Toreskaas, forteller at satsingen på Ringshaugodden kom som en gledelig overraskelse, uansett om det blir stupetårn eller ikke. – Vi hadde begynt å legge litt planer for videreutvikling av området fra velforeningens side. Klatrestativer, vanntrampoliner med mer, var noen av de forslagene vi satt med. Men så fikk vi kjennskap til at kommunen ønsker å ruste opp området. Da snakker vi om langt større investeringer enn hva vi hadde i tankene. Så vi valgte å prioritere å søke midler til ballbinge på Leikvin i denne omgangen, og få til et samarbeid med kommunen om hvordan vi i fellesskap kan videreutvikle Ringshaugodden, moloen og stranden.

Tidligere har også Norsk forbund for handicappedes lokallag i Tønsberg pekt på behovet for å gjøre stranden mer tilgjengelig for rullestolbrukere. I forrige utgave av *Ring*en fortalte lokallagets leder, Tore Jacobsen, at det er vanskelig for rullestolbrukere å komme seg ut i vannet på innsiden av moloen fordi det er for grunt der. Løsningen kan bli en kombinert løsning i nærheten av den lille moloen. Stupetårn, hvis det er dypt nok, kombinert med en badeplass tilrettelagt for rullestolbrukere. Men ingenting er avgjort ennå, og det er heller ikke klart når det vil være aktuelt å gjøre noe på odden. ✿

MODELL: Styreleder i Ringshaug og Gårdbo vel, Halvor Toreskaas, og virksomhetsleder for kultur, idrett og folkehelse i Tønsberg kommune Magnus C. Martin, drømmer om et stupetårn på Ringshaug. Foreløpig må de nøye seg med å lage en improvisert modell ved hjelp av kontorrekvisita ved Martins kontor.

MÅLING: Styret i Ringshaug og Gårdbo vel tok på seg oppgaven å gjennomføre de første, enkle dybde-målingene utenfor Ringshaugmoloen, utstyrt med robåt, tau og målebånd. Ved lavvann i mars ble dybden målt til drøye tre meter litt utenfor moloen. Minimumskravet er 3,5 meter for tremeters stupetårn og 3,7 meter for en femmeter. Foto: August Høgvold

NYE NETTSIDER

I løpet av vinteren har velforeningens nettsider fått en etterlengtet ansiktsløftning. Her finner du informasjon om velforeningen og medlemskap, arrangementer i nærmiljøet, Ringen, værvarsel for området og kontaktinformasjon. På nettsiden vises også de siste nyhetene fra velforeningens Facebook-side, slik at du kan følge med på hva som skjer også uten å være logget på Facebook. Sjekk ut www.ringshaug.com

SURT & SØTT

Har du tips om ting vi burde skrive om? Ideer til reportasjer? Fine bilder? Tips tas imot med takk på facebook.com/RGVel

RINGSHAUG OG GÅRDBO KALENDER

Årsmøte i velforeningen på Furustrand,
28. april kl. 20

Vallø og omegn historielag:
Medlemsmøter 14. april og 19. mai.
Museet på Vallø åpent på søndager 12-15

17. mai: Barnetoget i byen starter klokka 10.
Korpset spiller på Maribu klokka 14:15.
Avgang 17. mai-tog til Ringshaug skole klokka
14:30, arrangement på skolen klokka 15-17.

Dugnad på Leikvin 30. mai 18-20

Ringshaugdysten 19. juni kl. 13

Sankthans på Ringshaugstranden
23. juni fra kl. 18 – bålet tenner kl. 22

Markedsdag på Leikvin
lørdag 10. september kl. 12-15

Betal ditt medlemskap med Vipps!

Nå kan du betale medlemskapet ditt i Ringshaug og Gårdbo vel med Vipps! Pris for familiemedlemskap 150,-. For enkeltmedlemmer 100,-. Betal til Vipps nr. 10326 - eller bare søk etter Ringshaug og Gårdbo vel.

Her kan du
betale med
vipps

10326

NY LOGO

Ringshaug og Gårdbo vel har fått ny logo! Logoen finnes både i farger og svart-hvitt, og viser profilen med moloen, gressbakken og Ringshaugstranden.

Det er Helene Moe Slinning hos smileull.no som har designet logoen.

FØLG RINGSHAUG OG GÅRDBO VEL PÅ FACEBOOK

Følg med på hva som skjer på Ringshaug og Gårdbo! Ved å like velforeningens Facebook-side får du alltid med deg de siste oppdateringene om arrangementer og aktuelle saker i ditt nærmiljø.

Sjekk ut facebook.com/RGVel eller gå inn på www.ringshaug.com.

VELFORENINGEN SØKER SPONSORER

Driver du en bedrift i området, eller kjenner noen som gjør det? Ringshaug og Gårdbo vel søker sponsorer til viktige tiltak i nærområdet. Lekeplassen på Gårdbo og ballbingen på Leikvin er tiltak som kan være aktuelle.

SØSTRE: Athene og Gabrielle Tapio var to av de mange barna på eggjakt.
Foto: Nina Tapio

FANGST: Tusenvis av egg lå rundt i terrenget. Foto: Annfrid Broholm.

Sankthans på Ringshaugstranden

Tradisjonen tro arrangerer Ringshaug og Gårdbo vel Sankthansfeiring på Ringshaugstranden 23. juni. Rent trevirke til bålet leveres dagene før. Musikken starter ca. kl. 18, og bålet tennes kl. 22.

Velforeningen har fått spørsmål om bålet kan tennes tidligere på kvelden. Styret har valgt å holde på at bålet tennes kl. 22 ettersom det da ikke er fullt så lyst, slik at bålet synes bedre.

EGGJAKT PÅ RINGSHAUGODDEN

Også i år var det eggjakt på Ringshaugodden påske-aften. Det var Bykirken som sto for arrangementet. Barn i alle aldre myldret omkring og samlet tusenvis av egg, fylt med godteri.

TRAFIKKSIKKERHET – VI VENTER PÅ SVAR

Over et år har gått siden Ringshaug og Gårdbo vel, Skallebold vel og FAU ved Ringshaug barneskole i fellesskap gjennomførte en befaring for å se på trafikksikkerheten i området. Brev ble sendt både til Statens vegvesen og kommunen med mange forslag til tiltak, men etter det har lite skjedd. Vegvesenet hilste initiativet velkommen, men svarte at det var opp til kommunen å velge hva de vil prioritere i handlingsplanen for fylkesveier. Etter gjentatte henvendelser til kommunen har vi ennå ikke fått svar på om de ønsker å gjøre noe for å bedre trafikksikkerheten i området.

Velforeningen har også foreslått for kommunen at det lages fartsdempere i Krepseveien, etter flere klager fra beboerne på at det kjøres for fort der.

Inntil videre oppfordrer vi alle bilister om å vise hensyn og holde fartsgrensene!

BORETTSLAG VS VELFORENING

– Jeg bor da vel for pokker ikke i et borettslag. Jeg har enebolig på Ringshaug!

TEKST ØYVIND FJELD

FOTO HELENE MOE SLINNING

En sen junidag treffer jeg en eldre herremann på Ringshaugstranden, stående å se på en traktor som rydder opp etter årets Sankthansbål. «Hei,» sier jeg til karen, som umiddelbart responderer positivt tilbake. «Det var jo fint på Sankthans da,» sier han. «Flott bål, og mange folk.» «Ja,» sier jeg. «Syns det er fint at vellet holder dette med Sankthans i live.» «Hæ?» sier mannen. «Det er jo kommunen som arrangerer dette.»

«Nei, det er oss i vellet som arrangerer dette,» sier jeg, mens mannen tenner seg en røyk. «Bor du her, og er du medlem av vellet?» spør jeg mannen. Svaret hans overrasker meg. «Ja, jeg bor her, har bodd her siden 1964, og jeg bor da for pokker ikke i et borettslag!» sier mannen. «Jeg bor i enebolig,» fortsetter han, «og vellet er bare en gjeng individualister som setter seg selv over andre folk her. De holder møter, er individualister og sender ut fakturaer til folk slik at de kan kose seg med julebord og andre fordeler på vår regning.» Nei, fyren var endelig glad for at han ikke hadde noen sånne vel-folk i sin nabokrets, eller omgangskrets for den saks skyld. Sånne idioter holdt han seg langt unna!

Jeg gikk hjem og grublet veldig over det jeg nettopp var blitt fortalt. Var det virkelig sånn? Er dette årsaken til at av drøyt 1500 husstander, så er det omtrent bare 190 som betaler sitt medlemskap, som selvfølgelig er frivillig? Hvis dette er årsaken, så syns kanskje 90 prosent av beboerne i området at vi er en gjeng med selvbergede individualister som kun jobber for eget godtværende?

La oss først begynne med mitt utgangspunkt. Jeg flyttet hit i november 2010. I april 2011 var det generalforsamling i vellet på Furustrand Camping. Jeg møtte opp på denne, og ble valgt inn i styret til

Ringshaug og Gårdbo vel. Jeg hadde fra før vært aktiv i Munkerekken velforening på Nøtterøy, der vi hadde bodd de siste 4 årene før vi endelig kunne flytte hit. Jeg hadde oppriktig lyst til å være med på å utvikle vårt nærområde på Ringshaug. Privat er jeg familiefar, har barn i barneskolen på Ringshaug, jeg er i FAU for klassen til min datter og engasjert på skolen. Til daglig er jeg administrerende direktør for et selskap i Drammen, og innen sommeren 2016 er over vil vi være 60 ansatte i denne bedriften. Jeg jobber mye, pendler til Drammen daglig, og reiser mye i jobben. Men i vellet vil jeg bruke tid. Hvorfor det, lurar leserne av denne artikkelen sikkert på nå?

Jeg skal svare så godt jeg kan. Vellet gir meg mulighet til raskt å bli integrert i lokalmiljøet. Jeg blir raskt kjent, både med folkene her, og områdets utfordringer. Jeg kan påvirke utviklingen av nærområdet vårt, og kan bidra til å skape noe til felles glede for alle som bor her.

Hvert år har vi dugnad på Leikvin. Vi reparerer lekeapparatene, sørger for at det er krakker, bord og griller slik at folk kan komme til lekeplassen for felles hygge både for barn og voksne. Vi arrangerer Sankthans, med bål, tente griller og livemusikk hvert år. Og det koster en del penger. Vi arrangerer markedsdag for barna i september hvert år, et arrangement som vanligvis samler over 1000 mennesker. Vi har også hatt måneskinnsturer med fakler og bål. Men dette er ikke det viktigste arbeidet. Det er når vi sitter hver for oss, etter å ha fordelt oppgavene, på kveldstid, og søker midler fra ulike fond og stiftelser slik at vi kan gjennomføre planlagte, positive tiltak for nærområdet. Det er da den virkelige jobben skjer.

I løpet av de siste 2 årene har vi skaffet midler til nytt flott

RINGSHAUG OG GÅRDBO VEL (RGV)

- Stiftet i 1934
- Ca. 200 husstandsmedlemmer
- Strekker seg fra Valløveien i sør, Tolvsrødveien i vest til Orrestien i nord.
- Arrangerer hvert år:
 - *Sankthans på Ringshaugstranden*
 - *Markedsdag på Leikvin*
 - *Dugnader*
- Jobber for en positiv utvikling av vårt nærområde.
- Større prosjekter det siste året:
 - *Treningspark på Ringshaugstranda*
 - *Klatrenett på Leikvin*
 - *Ballbinge på Leikvin*
 - *Ringen – magasin for Ringshaug og Gårdbo*
 - *Trafikksikkerhet*
- Velforeningen avholder generalforsamling i april hvert år

Følg oss på www.facebook.com/rgvel

Vil du støtte oss med din grasrotandel?

SMS **Grasrotandelen 996287432** til **2020**

klatrestativ på Leikvin. Slett ingen billig affære. Vi har kjøpt inn treningsapparater som blir satt opp i treningspark på stranda denne våren. Fotballbinge til Leikvin er på vei. Og ambisjonene for videre utvikling er stor. Vi snakker her om investeringer for flere hundre tusener av kroner som nå skjer, og har skjedd, og det er penger som folkene i vellet har skaffet på dugnad. Julebord, sa mannen jeg snakket med? Jeg har personlig ikke vært på noe julebord med Ringshaug og Gårdbo vel siden jeg ble med for snart 6 år siden. I tillegg betaler jeg kontingent for å få lov å drive med velarbeid, noe jeg faktisk syns er helt høl i hodet. Jeg legger fra før mine private penger i arbeidet, ikke minst med kjøring hit og dit uten å få dekket noe av dette. Men slik er nå engang vedtektene i vellet. Er du ikke medlem, så kan du ikke sitte i styret.

I tillegg til alt jeg har skrevet her, så deltar vi i Vellenes Fellesråd. Et samlende organ for alle velforeninger i Tønsberg. Videre har vi utstrakt kontakt med Tønsberg kommune, og deltar aktivt i arbeidet med utvikling av vårt nærområde, samt Tønsberg som by. Alt på dugnad, og selvfølgelig på fritiden, som for meg egentlig er knapp på grunn av mye jobbing.

Det er en frivillig sak å være medlem av et vel. Det er en frivillig sak om du vil betale kontingenten. Men ser du på hva vi utretter i det daglige, så er det i alle fall ikke spesielt skadelig for hverken utviklingen av vårt nærområde, eller verdien av nettopp din bolig. Og julebord og andre goder er det dårlig med. Ha dette i tankene når

Vil du støtte oss med din grasrotandel?

RINGSHAUG OG GÅRDBO VEL

Org.nr: 996287432

32774996287432

NORSK TIPPING

det kommer en faktura fra vellet. Det er et billig tilskudd til gjengen som jobber året rundt for å gjøre nettopp ditt område attraktivt og fint å være en del av.

Min motivasjon for å fortsette jobben avhenger ikke av at beboere i området blir med, hverken på dugnad, eller som medlemmer. Vi er en flott gjeng i vellet, som gleder oss over å utrette positive saker for barn, unge og voksne, enten om du bor her, eller bare kommer på besøk til det flotte området vi har her. Vi er stolte, og har du lyst til å bli med i gjengen, så møt opp på generalforsamlingen i slutten av april på Furustrand Camping.

Vi jobber for nærområdet, og vi jobber for deg som bor her! ❀

Meny Tolvsrød
– *stolt hovedsponsor*
av Flint fotball
og håndball

Fotballskole på Flint

Flint inviterer igjen fotballfrelste barn til fotballskole den første uken i sommerferien. Dette er landets største fotballskole, og samler barn fra hele Tønsberg i fem hektiske dager. Lær kule triks, spill kamper og ha det gøy! Påmeldingen åpner fredag 29. april. Men vær obs: plassene blir raskt fylt opp! Mer info på Flints nettsider.

FORNØYD: Flints fotballskole er et populært tilbud til skolebarn den første ferieuken. Marco Holme van Nes spiller til vanlig på Slagen, og var blant flere hundre som deltok på fjorårets fotballskole.

FOLKSOMT: Full tribune da fjorårets fotballskole åpnet!

LIKER DU «RINGEN»?

Da kan det hende vi har noe å snakke om.

Din lokale grafiske designer på Gårdbo og Ringshaug finner du på smileull.no eller #92013345.

Ta kontakt!
Helene Moe Slinning

RINGSHAUG

– Året hvor unge Frode fikk sin første lønnede sommerjobb

Frode Jørgensen er oppvokst på Ringshaug. Her deler han noen av sine minner fra den gangen han fikk sommerjobb på Ringshaug Bad.

TEKST FRODE JØRGENSEN

FOTO PRIVAT OG DAG OLAV HØGVOLD

DA: «Ringshaug Bad, 23 grader!» Da Reiseradioen leste opp badetemperaturer i 1966, var det denne karen – Frode Jørgensen – som hadde den betrodde oppgaven å ringe NRK.

NÅ: Frode Jørgensen anno 2016 – tilbake på moloen hvor han pleide å måle badetemperaturen.

Helt fra vi flyttet til Ringshaug i 1960, så var Ringshaug Bad et etablissement som jeg, og mange med meg, så opp til. Som gutter yndet vi å leke rundt denne store gule bygningen. For det var her festfolket samlet seg. Det var ofte at vi var en gjeng som sto og så, dog på behørig avstand, på de mange og stivpyntede gjestene som kom og gikk. Utenfor sto det en gammel rød firkantet telefonkiosk – og rundkjøringen foran hotellet, var merket med store runde steiner som var hvitmalt. Dette var nice.

Hotellets fasade var flott opplyst om kveldene, med kraftige lyskastere som belyste store deler av hotellet. Den røde løperen opp til dørene – den ga et inntrykk av soliditet. Hva som skjulte seg bak de store dørene, kunne vi knapt forestille oss.

Flotte, store og skinnende rene *dollarglis* svingte opp foran inngangen, og den ene parfymerte dama etter den andre svingte seg elegant ut av bilene. Min store drøm var å komme innenfor de store dørene – for ja – jeg var utrolig nysgjerrig på hvordan det var på innsiden!

En vakker sommerdag så ringte plutselig telefonen hjemme hos oss. Jeg tok av røret og sa – med litt myndig og selvsikker stemme; «morn, dette er hos Jørgensen». I den andre enden var det en mannsperson som svarte; «god dag – dette er fra Ringshaug Bad – vi lurte på om du var interessert i en sommerjobb ved hotellet? Jobben vil ha en varighet på 4 uker. I så fall – om du kunne tenke deg å komme en tur hit i morgen, for en samtale?»

– Hva, jeg? Æh – jo da, det skal vel bli ei rå med det – tenker jeg! (*Kanskje litt bråkjekk der ja?*)

– Flott, da ses vi klokken 09:00. Velkommen skal du være! sa han.

Resten av dagen så var jeg i en form for lykkerus – for dette kunne fort fortone seg som en for meg – 4 ukers *dans på roser*! Mens mange av mine kamerater sløvet seg gjennom sommerferien, så skulle jeg tjene mine egne penger!

Morgendagen kom, omsider – for jeg holdt på å dø av spenning og forventninger. Jeg iførte meg ren skjorte, bukser med presser i - og nypussede sko. Godt med brylkrem i håret, med en sylskarp skill samt en god dose med godlukt. Det skulle ikke stå på dét. Jeg lånte litt av fars Old Spice. Her måtte alt være på stell. Førstegangsinntrykket er viktig – for det hadde jeg blitt fortalt.

Tydelig nervøs, møtte jeg opp til livets første jobbintervju. Etter hva jeg kan erindre – så besto mine

ANNO 1966

meget utfyllende og avanserte svar av; – ja, selvfølgelig og ikke noe problem! (*For det var disse frasene jeg hadde øvd på hjemme foran speilet*). Dersom jeg takket ja til dette sommervikariatet, så ville jeg fungere som vaktmesterassistent! (*Hva – egen tittel og greier!*) Og en av de mest betydningsfulle oppgavene var å måle badetemperaturen ute ved moloen – hvorpå denne skulle avleses og jeg skulle få ansvaret for å ringe inn til Reiseradioen på NRK. Hva, skulle jeg få lov til å ringe RIKSTELEFON? Tøft – Wow!

– Tror du at dette kan være noe for deg, Frode?

Som jeg sa; «far har instruert meg til å si ja til det jeg blir spurt om – så jeg sier – JA!»

– Hyggelig, Frode, du kan begynne i morgen kl. 07:00, og du vil få en timelønn på kr. 5,-. I tillegg så får du spise alle måltider gratis her – både varme og kalde retter. Måltidene blir servert i Bodegaen.

Bodegaen lå på innsiden av utestedet Kroa – hvor det også var en bowlingbane. Et kjempestort morelltre vokste opp gjennom taket på Kroa – og forskjellige band skapte en livlig stemning der. Videre var det direkte utgang til en uteterrasse med flott utsikt til stranden og det yrende badelivet. Det ble servert mat og drikke her. De mest populære drikkene der var hvit Bianco og Dubonet – foruten øl. Det var ingen som hadde hørt om en halvliter fra ei tappekran, så her ble det kun servert flasker. Joda, du kunne få et glass å drikke av – dersom du ønsket det.

I tilknytning til hotellet hadde de en strandkiosk – hvor det ble solgt soft-is og brus – intet annet! Av utleiemuligheter så var det – delvis godt gjemt bak og under store gran- og furutrær – 3 tømmerhytter, et anneks samt et gedigent stabbur. Dette ble i sin tid fraktet fra Hallingdal til Ringshaug. Da kom det en stor lastebil med masse tømmerstokker som var merket med tall og bokstaver. Så var det en gjeng som fikk i oppgave å sette disse sammen – omtrent som et puslespill. Når hotellets glansperiode var over, ble stabburet solgt til en privatperson på Ringshaug.

Morgendagen kom, jeg møtte opp presis hos min arbeidsgiver, og jeg fikk en kort omvisning inne på hotellet. Dette var stort – veldig stort! Det første som slo mot meg – det var en kraftig eim av sigarlukt. I hallen var det kjempehøyt under taket, sikkert 5 meter eller noe sânt? Det gikk ei svingtrapp opp til toppetasjen – hvor selveste hotelleier Randgaard hadde sitt kontor. I første etasje var det store dobbeltdører inn til en flott spisesal. Her var det meste av innredningen i kontrasten hvit. På alle bordene lå det hvite duker med presser og stive kanter. Det var rett og slett gjennomført. Her var det dansegulv samt en egen scene hvor det ble underholdt fra. Det ble spilt variert dansemusikk her – basert på de ulike musikalske aktørene – og i sommermånedene så var det fast opptreden av den svenske trubaduren Mait Øst. Denne damen var tydeligvis et av hotellets mange trekkplaster på underholdningssiden!

Når du kom inn i vestibylen, så var det et stort hull i veggen på høyre side – nesten som et dukketeater. Jeg ble fortalt at dette var hotellets resepsjon. Denne var betjent etter behov på dagtid, men på ettermiddagen så «rykket» det inn en av etablissementets *frontfigurer*. En stilig herre med bart. Det var en franskinspirert mann ved navn Stenner Haakonsen. Han var meget veltalende og korrekt antrukket i sin oppførsel. Når han røkte så hadde han noe som jeg ikke hadde sett før – nemlig et munnstykke til sigarettene! Dette virket fornemt. Hans visdom var stor og hans innlevelse likedan. Enhver gjest ble behandlet med stor respekt – og hans gestikulering og grasiøse bevegelser imponerte stort. Han unnlot aldri å nevne at han hadde danset på Broadway. Stenner var visstnok en habil ballettdanser i sine yngre år, og så vidt meg bekjent hadde han tilbrakt en del år i USA blant annet som nettopp dette – ballettdanser! Han var en estetiker av rang. Han gikk sjelden hjem før alle lys var slukket – og roen hadde senket seg over området.

Videre fikk jeg et innblikk i noen av mine mange arbeidsoppgaver. Disse var svært varierte, alt fra å tømme søppel, klippe plenen, være håndlanger for hotellets vaktmester samt å måle temperaturen på badevannet. Jøss, høyt betrodde oppgaver – dette var jo helt innafor – skulle jeg mene. Hver morgen kl. 08:00, så duppet jeg gradestokken, og noterte resultatet på et skjema. For meg så var dette ren vitenskap på høyt nivå! Nå gjensto det bare å ringe Reiseradioen – og ja, jeg la all min ære i dette. Nå hører det til historien, at det ikke var bare å løfte av røret for å ringe på den tiden. Nei da – for hotellet hadde nemlig sitt eget sentralbord – og dette kunne minne mest om ei tivolitavle. En rekke knapper, masse lyspunkter, fullt av tomme hull og like mange ledninger med plugger på – som etter hvert ble dyttet inn der det lyste. Det var ei eldre dame – frk. Breen – som trakterte denne apparaturen. Hun var sikkert en eller annen form for ingeniør – for sanne folk var flinke. Det hadde jeg hørt mye om! Uansett, hun klarte omsider å få kontakt med omverdenen. Hun ga meg røret og tro det eller ei – de svarte i den andre enden: «god dag, dette er NRK».

Med optimisme så meddelte jeg gradeantallet. Damen i den andre enden noterte dette og bekreftet at temperaturen ville bli lest opp på Reiseradioen kl. 09:00!

Jeg var nok noe skjelven i beina, men utrolig stolt, da jeg den aller første gangen skulle hente lønninga. Det var selveste hotelldirektøren – Randgaard – som delte ut disse lønningsposene. Denne var hvit og gjennomsliktig, og sammen med pengene lå det en laaaang strimmel/utskrift. Som han sa når jeg kom opp på kontoret hans: «Nå Frode! – hvordan synes du det har gått? Har du gjort deg fortjent til lønna?» Mannen var sikkert 2 meter høy, hodet på skakke, brillene på panna og han hadde en dyp røst. Jo da, han kunne skremme van-net av en liten 12-åring!

Hm, dette var tider! ❀

1

17. MAI PÅ GÅRDBO

17. mai har blitt feiret
med brask og bram
på Ringshaug og
Gårdbo i lange tider.

TEKST INGER BJAR-KESSLER
BILDER FRA BJAR-FAMILIENS ALBUM

2

3

4: 17. maitoget marsjerer gjennom Gårdboveien fra Maribu Aldershjem til Ringshaug skole i år 2000. Noen år senere fikk vi gang- og sykkelsti.

2: Fra v. Terje Vivestad, Svein Larsen, Håkon og Inger Bjar, samt Hege Haug (Årdahl) på Ringshaug skole i 1972.

3: Alle 4. klassingene sang «Kom mai, du skønne, milde» av Mozart og «Menuett i mai» av Vidar Sandbeck i 2000. Dirigenter var lærer Merethe Molnes (t.v.) og forelder Beth Edvardsen. Skolens nabo Rikard Teig lånte oss lastebil som «scene» i mange år.

4: Eldar Sveinung jr. fylte 7 år i mai 1945. Her heiser han flagget i hagen på Gårdbø den første frie nasjonaldagen han kan huske.

5: Volden Skoleorkester ble stiftet i 1966 og har 50-årsjubileum i år. Noen år senere endret korpset navn til Volden og Ringshaug skolekorps, og har i alle år spilt på begge skolene 17.mai. Det blir jubileumskonserter på Støperiet i september i år. Bilde fra 1972.

6: Hjørdis og Eldar Sveinung sr. med tre av sine barnebarn i 1972: Fra v. Marius Sveinung, Håkon Bjar og Jan Øyvind Drtina. Bak står Inger-Lise Bjar i sin blå vestfoldbunad.

7: Ringshaug skoles fane ble sydd da skolen var ny i 1968. Det var en mødrekomité som sto for arbeidet. Bildet er fra 1972.

MOSJON

I STRANDKANTEN

Treningsparken på Ringshaugstranden
blir etablert våren 2016.

TEKST HARALD VEDVIK
FOTO NORWELL

ARMER: Pull up strength er ett av i alt 9 apparater som skal stå i parken. Foto: Norwell.

PLASSERING: Den hvite sirkelen illustrerer tenkt plassering av treningsparken.

MOSJON: Apparaten har egenvektstrening. Slik kan du selv sette grensene for hvor mye belastning treningen skal gi.

TRENINGSPARKEN PÅ RINGSHAUG

- Åpen hele døgnet, hele året.
- Gratis å bruke
- Enkel å bruke
- Sentralt beliggende, tilgjengelig for alle
- Ute i frisk luft
- Universelt utformet
- Et sosialt møtested
- Enkel å drifte og holde vedlike

«RGV takker igjen Tønsberg kommune for stor velvillighet, og motiverende samarbeid.»

HARALD VEDVIK, STYREMEDLEM
RINGSHAUG OG GÅRDØ VEL

Takket være finansieringsstøtte fra Kiwi Gauterød, DNB Sparebankstiftelsen og Norsk Tipping vil vi våren 2016 få tilgang til et helt nytt utendørs treningsanlegg på Ringshaugstranden. Dette er et lavterskeltilbud for alle som ønsker å drive egenorganisert fysisk aktivitet. Et informasjonsskilt vil fortelle litt mer om hva hvert enkelt apparat kan brukes til. Målet med denne egenvektstreningen er at du selv skal kunne sette grenser for hva du vil, og kan få til. I tillegg skal dette være med på å styrke bomiljøet i området, og fremme folkehelsen. Kanskje blir dette en fin sosial møteplass også?

Ringshaug og Gårdbo vel har gjennom flere år hatt et godt samarbeide med Tønsberg kommune. Dette får vi igjen nytte godt av når treningsapparatene skal installeres. Tønsberg kommune, med Oddbjørn Myhren i spissen, vil ta seg av dette arbeidet. RGV takker igjen Tønsberg kommune for stor velvillighet, og motiverende samarbeid.

Vi har valgt å gå til innkjøp av treningsapparater levert av den anerkjente danske produsenten Norwell. Dette er apparater som har vært lenge på markedet, har gode referanser, og tåler vær og vind. I tillegg har vi lagt vekt på at apparatene skal passe inn i omgivelsene, uten skarpe farger og kontraster.

Vi har gått til innkjøp av heldekkende gummidekke under apparatene for å ivareta disse så godt som mulig. Dette vil skape et godt helhetsinntrykk og skåne apparatene.

Layout av parken er ikke bestemt ennå. Her vil RGV sammen med Tønsberg kommune se på hvilke muligheter som finnes for beplantning. I tillegg vil vi se på om apparatene skal plasseres tett etter hverandre på rekke, eller i ring.

Vi er opptatt av at grøntarealet vi har i området vårt blir ivaretatt så godt som mulig. Det er derfor brukt mye tid på å finne riktig plassering for disse treningsapparatene. Området som er valgt ligger nord for kiosken, og vest for sykkelstien. På denne måten kommer ikke apparatene i konflikt med volleyballbanene, eller med badende gjester.

Vi ser frem til å komme i gang med arbeidet, og tror dette vil være til stor glede for alle beboerne på Ringshaug og Gårdbo. ❀

Skryt til «Ringen»

Første nummer av «Ringen» ble tatt godt imot, med omtale i Tønsbergs Blad og positive tilbakemeldinger fra leserne! Her er noen utdrag av tilbakemeldinger som vi har fått:

«Takk for fint magasin, mye interessant og spennende her. Gleder meg til treningsapparatene på Ringshaug. Gøy å lese om nye planer!»

(BERIT BUGGE)

«Fikk bladet i postkassa nå. Dette var imponerende. Likte spesielt godt delen om kommuneplanen. Så kan du gjerne skru opp medlemskapet med en hundrings til neste år.»

(ØYSTEIN BRINCK)

«Så fint magasin. Det skal videre til nabohuset hvor sønn og svigerdatter har feriehuset sitt. De vil synes det er ordentlig artig å få Ringshaug-historien repetert. Medlemskontingent vil bli fulgt opp...»

(JUDITH NYLEN)

ARTIKKEL: Redaktør Dag Olav med første utgave. Faksimile: Tønsbergs blad.

BUDGUTT: Første nummer av Ringen ble godt mottatt. Her er Henrik (6) godt i gang med å dele ut bladene i postkassene i nabolaget.

«Hurra og gratulerer med et flott blad - "Ringen". Dette er helt topp og tusen takk for et kjempebra initiativ! Et slikt blad samler innbyggerne og styrker identitet, trivsel og folkehelse. Nå, i denne omgang, vil jeg bare få uttrykke glede og takk.»

(JAN PETTER BERGAN,
TØNSBERG KOMMUNE)

B
BLOMSTERBUA
KVALITETSBINDERIET

*Velkommen til Blomsterbua
på Olsrød Park*

*Dåp, konfirmasjon, bryllup, begravelse
eller bare en oppmerksomhet?
Vi har blomster til
enhver anledning!*

BLOMSTERBUA OLSRØD PARK AS * GAUTERØDVEIEN 6B * 3154 TOLVSRØD * 33328344

KIWI mini pris

**KIWI på Gauterød bryr seg om,
og støtter sitt nærområde.
Vi sponser treningsparken
på Ringshaugstranden.**

HVERDAGER 06:00–24:00

LØRDAG 06:00–24:00

SØNDAG 09:00–23:00

HANDEL & NÆRING

PÅ RINGSHAUG, GÅRDBO OG OMEGN I GAMLE DAGER

Bodde du på Gårdbo eller Ringshaug på femtitallet, trengte du ikke gå langt hjemmefra for å få verken skurebøtter, stauder eller sprit.

TEKST TONE M. NORDMARK SUDENIUS

I dagens samfunn har vi de store butikkene som dekker distriktet. I velområdet er de fleste konsentrert rundt Tolvsrød, Gauterød og Olsrød. I min oppvekst var det butikker på nesten hvert hjørne til tross for at det var adskillig færre mennesker bosatt i området. På den tiden kjente, eller visste man om, de aller fleste som bodde fra Skalleveid til Olsrød.

Jeg kan ikke tidfeste butikkene, når de startet eller når de opphørte, men alle butikker jeg omtaler eksisterte på femtitallet. Av den grunn er det en del forretningsvirksomhet som startet på sekstitallet som ikke blir nevnt.

I Ringshaugveien 122 lå Nordre Ringhaug Landhandel som ble drevet av familien Kleppe. Huset ligger der fremdeles og hele første etasje var kolonialbutikk, mens familien bodde i annen etasje. Jeg husker fru Kleppe som en meget myndig dame med en fluffy oppsatt frisyre. Kanskje hun hadde vært i Ringshaugveien 120 der fru Bergfald hadde sin frisørsalong. Nordre Ringhaug Landhandel var en velassortert butikk på den tiden.

Der Neptunsvei 2 ligger i dag, var det et lite hus som inneholdt Anders Sørensens Kolonial. Anders haltet sterkt og gikk med stokk, og han var ofte hjemme i nabohuset med sine regnskaper og for å hvile. Det var hans kone Magda som sto for den daglige driften. Butikken var liten og Magda var en stor ferm kvinne, og jeg syntes ofte at hun fylte hele butikken. Man fikk kjøpt det mest nødvendige i den lille butikken, og på kalde vinterdager var det fint å kunne kjøpe ferskt brød og salami, mens min mor kokte kakao-vinterlunsj!

Ringshaugtunet i Neptunsvei ligger i dag på den tidligere eienommen til familien Fuglevik. De hadde et gartneri, som også hadde frilandsblomster. De kjørte hver dag inn på Tønsberg Torv for å selge sine varer, og det var stor stas når det var tulipantid og man til helgen kunne kjøpe en bukett med nyskårne tulipaner. Ved siden av gartneriet hadde P.A. Pettersen sin lille møbelfabrikk og hadde for så vidt en stor produksjon for tre ansatte.

Når vi beveger oss opp Ringshaugveien, som på folkemunne ble kalt Bø-gata, kommer vi til Jahre-krysset som er krysset mellom Ringshaugveien og Gårdbøveien. På den ene siden lå Thorstensen's Bakeri, i senere tid med navnet Nærbakst, og nå et pianoverksted.

På motsatt side av krysset drev Anders O. Jahre sitt landhandleri. En meget velassortert butikk! Her fantes hvetemel, sukker og andre tørrvarer i forskjellige skuffer, og man kunne kjøpe 2 hekto sukker hvis det var ønskelig. Her var skurebøtter hengende i taket, langkoster og sopelimer, og i bakgården ble maling, terpentiner, rødsprit og kanskje annen sprit også, lagret. Og i denne bakgården samlet det seg hver lørdag en del av mannfolka i området. De kjøpte seg sin «murer», en stor flaske med øl og lot praten gå. På sommerhalvåret var de kledd i bukse, vest og hvitskjorte uten snipp. Plankekjørerlua var standard hodeplagg. Husmødrene som kom for å handle, fnøs i nesen av all lediggang i bakgården...

Vi er nå inne i Gårdbøveien, og på venstre side, femti meter fra Jahres butikk, bodde familien Engh. Han var fisker, og det familien ikke trengte til privat husholdning, ble solgt til butikkene i området.

SENTRALT: Anders O. Jahres landhandleri lå i krysset Ringshaugveien/Gårdboveien, og var en meget velassortert butikk. I bakgården samlet mannfolk fra området seg og slappet av med en øl.

På de tider var det vanlig å ro ut og dra inn fisk for noen og enhver.

På høyre side i krysset Gårdboveien - Valløveien lå Løveid Landhandleri. Eiet og drevet av familien Andersen. Det var en stor forretning, velassortert og litt mer eksklusiv. Eksklusiv kanskje fordi den også hadde ansvar for Løveid Poståpneri, som Ringshaug og Gårdbø vel hadde vært pådrivere for at skulle bli en realitet.

Fru Engebretsen, som haltet litt, drev en velassortert kiosk helt på enden av Gårdboveien, vis-a-vis poståpneriet. Fru Holm-Olsen drev sin frisørsalong på motsatt side av krysset ved Løveid Landhandleri og hadde mange fornøyde kunder - deriblant undertegnede som ganske ung.

Konkurransen var stor, og ned i bakken mot Vallø på høyre side åpnet manufaktur og trikotasjeforretningen «Lise». Her var det dameklær, barnetøy og strikkegarn for de strikkeglade.

På motsatt side av veien startet Kåsin sin slakterbutikk. Her var det mulighet å få kjøpt velsmakende pølser og nylaget pålegg.

I Linneaveien på nedsiden av Slakter Kåsin drev familien Skontorp sin dagligvareforetning. Dette var også en stor butikk, og Nexus Frisør disponerer de samme lokalene i dag.

Vi beveger oss nå ut av Velforeningens område, men jeg vil likevel fortsette med å fortelle at i lokalene til Sport 1 drev fru Kvam sin kolonial tidlig på femtitallet. Dette var en butikk som hadde eksistert lenge, min mor hadde jobb der som ganske ung. Denne kolonialbutikken ble senere overtatt av familien Halvorsen og drevet i mange år.

På sydsiden av denne forretningen lå også Bjørkholt Gartneri som ble drevet av familien Berg.

Knut Haugen drev sin slakterforretning på eiendommen der hvor Meny Tolvsrød ligger i dag. Slakteriet leverte varer blant annet til hotellet og restaurantene på stranden, i tillegg til forretninger i byen og området.

Gunnar Holmøy AS drev sin kolonialforretning der Sofus, og nå Jafs, driver. Dette var nok en stor butikk med et god kundegrunnlag. I tillegg kunne vi skolebarn stikke innom hvis vi en sjelden gang hadde en tiring, og kjøpe en pakke bruspulver.

Et par hundre meter fra Holmøy, på høyre side av veien, hadde Ormans sitt bakeri. Bedre skolebrød enn de Orman laget, er aldri blitt bakt etter at han sluttet.

Som leserne nå har forstått - handel og næring har vært mangfoldig. Det er et under at så mange har kunnet livnære seg av de få mennesker som bebodde områdene i velforeningen på denne tiden.

Det kan også nevnes at det var kolonialbutikker på Presterød, Olserød, Gauterød, Linnom, Brekke, Volden og ikke minst på Skallevold med Lido Bar og et par kiosker.

For lesere som savner omtale av kiosker og butikker så har jeg kun forholdt meg til femtitallet. På sekstitallet ble det etablert ytterligere flere dagligvarehandlere, manufaktur-forretning, kiosker og en fiskebutikk. ✿

BOMBINGEN AV

Det var mindre enn to uker igjen til folk kunne slippe jubelen løs i fredsrus våren 1945. I den gamle idyllen av småhus og sveitserhus hadde folk lagt seg for kvelden. Forventninger om fred gjorde at mange som hadde sovet andre steder i krigsårene, nå valgte å tilbringe natten hjemme. Ingen kunne ane at mer enn 100 bombefly var på vei fra Storbritannia over Nordsjøen. Målet var oljeraffineriet på Vallø.

TEKST DAG OLAV HØGVOLD

VALLØ OG OMEGN UNDER KRIGEN

Krigen kom til Vallø tidlig på morgenen 9. april 1940. Da gikk en liten tysk infanteritropp i land og beleiret raffineriet. Det ble sagt at de hadde tatt feil – at de egentlig skulle til Bolærne. Noen uker senere, natt til 26. april 1940, ble Vallø bombet for første gang, da et

britisk fly med mitraljører skjøt og slapp brannbomber mot tankene på raffineriet. Det ble bare ubetydelige skader, og ingen menneskeliv gikk tapt. Raffineriet fortsatte driften.

I de fem årene som fulgte var Vallø et fredelig sted, til tross for at Skandinavias eneste oljeraffineri lå her. Båter kom og gikk til raffineriet, og tyske ubåter la til for å fylle drivstoff. Bombeflyene kom ikke tilbake. Tyskerne bygde opp et omfattende luftvern, med to batterier ved kapellet, et i vest og et i øst på halvøya, og et på batteriødden. Det ble også etablert skytestillinger nordover langs stranda ved Ringshaugholmen og Karlsvikodden. Ellers var hverdagen under 2. verdenskrig stort sett som andre småsteder i landet.

Hovedgården ble tatt i bruk til felles grisehold. Torgersøya ble brukt til sauebeite. Raffineriet sørget for felleskjøp av matvarer, blant annet poteter fra lokale bønder, og fisk fra privatfiske i fjorden.

Til Vallø kom også mange sovjetiske krigsfanger, som ble satt til å bygge forsvarsverk og bygninger. De ble holdt i forvaring utenfor området. De krigsfangene som ble syke, ble sendt til dødsleiren på Mellom-Bolærne. Mange av de som ikke døde av sykdom i denne leiren, sultet i hjel. De som overlevde ble etter krigen sendt til russiske feltleire; Stalin betraktet krigsfangene som forrædere som hadde sviktet fedrelandet.

Mange undret seg over at raffineriet ikke ble bombet på ny. Men da krigen nærmet seg slutten, var tankene stort sett tømt for olje og få trodde at det ville bli noen ny bombing.

UNNSLAPP: Rester av bygninger i Karl XV gate. Tschudi-gården i bakgrunnen står der fremdeles. Bilde utlånt av Vallø og omegn Historielag.

VALLØ

BOMBINGEN 25. APRIL 1945

Mot slutten av krigen begynte imidlertid de allierte å bekymre seg for at det fantes drivstoff til ubåter på raffineriet. Og halv tolv på kvelden 25. april 1945, kom flyene. Først 12 mindre Mosquito-fly, som slapp markeringslys i fallskjerm. Disse skulle markere bombe-målet. Men i vinden drev fallskjermene bort fra raffineriet, og landet innimellom bebyggelsen. Deretter fulgte 107 Lancaster bombe-fly. Dette var det siste store bombetoktet til Royal Air Force under krigen.

Flyene kom vestfra, og de første bombene falt over Bogen. Derfra fortsatte de over Vallø, og tok all bebyggelse der bombene slo ned. Flyene vendte om over fjorden, og kom inn igjen over kapellet på vei sørover. På ny ble boligbebyggelsen truffet, før bombene til slutt traff raffineriet.

Det lille lokalsamfunnet var lagt i ruiner. 53 sivile ble drept – tre på Bogen og 50 på Vallø. Man vet ikke sikkert hvor mange tyske soldater som omkom, og heller ikke hvor mange sovjetiske krigsfanger. Over 30 bolighus var totalskadd og det meste av annen bebyggelse hadde fått skader. Raffineriet var betydelig skadet, og tapet- og sandpapirfabrikken var utradert. Av Vallø hovedgård var det bare deler av én sidefløy som sto igjen.

Noen av flyene slapp resten av bombene i fjorden, da de så hvor store ødeleggelser det var blitt. Bombene veide for mye til at de kunne bli med flyene hele veien tilbake til England.

Bombingen av Vallø var et av de aller siste kapitlene i 2. verdenskrig. Mye av bebyggelsen ble aldri gjenreist. I dag står den gamle porten til hovedgården igjen, like ved Vallø kirke med minnesmerket over de omkomne.

RUINER: Store deler av bebyggelsen på Vallø ble lagt i ruiner under bombingene 25. april 1945. Bilder utlånt av Vallø og omegn Historielag.

RØYKLAGT: Vallø i brann, dagen etter bombingene. Bilde utlånt av Vallø og omegn Historielag.

ILDSJEL: Ragnar Henriksen mottok i 2015 Tønsberg kommunes kulturpris på vegne av Vallø og omegn historielag. Bak ham henger en modell av et Lancaster-fly. 107 slike slapp bombene sine over Vallø 25. april 1945.

Tar vare på historien

Ragnar Henriksen er formann i Vallø og omegn Historielag. Sammen med et knippe ildsjeler driver han historielaget, som har sitt eget museum på Vallø. De jobber for å ta vare på 600 års historie – et arbeid de fikk Tønsberg kommunes kulturpris for i 2015.

På 1700-tallet var det tre store industristeder i Norge, forteller han. – Det var sølvgruvene på Kongsberg, kobbergruvene på Røros, og saltverket på Vallø. Det var et livlig industrisamfunn, med kirken og hovedgården sentralt plassert i midten, og ulike bygninger fordelt over store deler av halvøya.

Historielaget har funnet gamle kart, gravd i arkiver og rekonstruert både i film og bilder hvordan det så ut. Senere kom annen industri, og etter hvert altså oljeraffineriet – det første i Skandinavia.

– Det var her tigerbensinen kom fra. «En tiger på tanken», vet du. Ikke alle vet det, at Esso-tigern har sin opprinnelse her på Vallø. Det var tigerbensin for vanlige biler, og elefantbensin for tyngre kjøretøy, sier han.

Raffineriets historie går helt tilbake til 1899. Da kjøpte A/S Petroleum & Maskinoljeraffineriet i Kristiania Vallø hovedgård, og anla Nordens første oljeraffineri her. Produksjonen var heller dårlig, og i 1905 overtok et nytt selskap, AS Vallø Oljeraffineri, driften. I samarbeid med to andre selskap inngikk raffineriet i 1919 en avtale med amerikanske Standard Oil Co. og disse eksisterte under fellesbetegnelsen A/S Namco til 1949. Deretter fulgte flere sammenslåinger fram til det hele endte opp som ett selskap i 1953, A/S Norske Esso (Esso Norge fra 1985).

Som Skandinavias eneste oljeraffineri, var det nok ikke så rart at Vallø ble et bombemål under krigen. Det var mer merkelig at det skjedde så sent som det gjorde.

Ragnar Henriksen viser en modell av et Lancaster-fly som henger i taket på museet. – Det var 107 av disse her, forklarer han.

VALLØ OG OMEGN HISTORIELAG

Stiftet 1994

Dekker 600 års historie for områdene Vallø, Ringshaug, Gårdbo, Tolvsrød, Presterød, Råel, Husvik, Jarlsø, Husøy

Medlemsmøter: Hver torsdag midt i måneden i båtforeningens lokaler. Foredrag, filmer, bilder, info om historielaget etc. Lett servering og loddssalg.

Museet: Åpent hver søndag 12–15 fra og med mars og ut november (unntatt bevegelige helligdager). Gratis inngang og guiding.

Nettside: www.vallohistorie.no

– De slapp bombene etter at Mosquito-flyene først hadde sluppet markeringslys med fallskjerm. Han peker på en stor, forvridde metallgjenstand på gulvet. – Det er restene etter én av bombene, forklarer han, og finner fram en mindre metallbit, litt større enn en voksen hånd. – Kjenn på tyngden, sier han. – Du kan forestille deg hvor tung hele bomben var. Og hvordan det da var når de eksploderte. De som var i nærheten var sjanseløse.

– 53 omkomne, tenk på det. Det er mange. Det bodde 4–500 mennesker her. Og 53 døde i angrepet. Pluss tyske soldater og sovjetiske krigsfanger. Vi vet ikke hvor mange.

Han synes det er viktig at historien tas vare på, og blir fortalt videre til nye generasjoner. – Det er viktig å ta vare på historien, også med tanke på hva Vallø skal bli i framtiden, sier han. Han sikter til at arbeidet nå er startet med å søke etter udetonerte bomber, rense jorda for syrebek, og klargjøre Vallø for framtidig boligbygging.

Det er et omfattende arbeid historielaget har gjennomført siden starten i 1994. Arbeidet er dokumentert i hefter, filmer, en innholdsrik jubileumsbok, filmer og plakater – og ikke minst et eget museum like før innkjøringen til Vallø næringspark. Her kan du se bilder, modeller og gjenstander fra 600 års lokal historie – i ditt eget nærmiljø.

KILDER:

- Vallø og omegn Historielag: www.vallohistorie.no
- Samtale med Ragnar Henriksen, formann
- *Hverdag under krigen 1940–45*. Vallø og omegn historielag, hefte nr. 6, november 2005
- Kulturarv Vestfold
- Arkivverket
- Wikipedia
- Omics international - Open Access Journals

ØDELEGGELSER: «Brakka» var en av bygningene som sto igjen etter bombingene. I bakgrunnen Vallø kirke, som fikk mindre skader. Bilde utlånt av Vallø og omegn Historielag.

MINNER: Gudrun Andreassen opplevde bombingene. Sammen med familien overlevde hun ved å søke tilflukt i Brakka.

– Vi er så heldige som har fred her i landet. Når jeg ser folk andre steder hvor det er krig og bombing – jeg får så vondt av dem. Særlig av barna som opplever dette. Gudrun Andreassen vet hva hun snakker om. Sammen med mannen og deres ett år gamle sønn overlevde hun bombingene på Vallø.

Forteller om sine minner:

– Gjenopplever bombingene hver gang

Hun tar imot oss med et smil, og serverer kake og kaffe i leiligheten sin på Gauterød. Mange år er gått siden hun, 22 år gammel, så vidt slapp unna bomberegnet sammen med mannen Egil Wilhelm, med sønnen Egil Willy på armen. Gjennom natten løp de gjennom ruinene, forbi døde tyske soldater, forbi bombekratre, brennende hus, veltede trær og telefonstolper. Først bort til Furustrand og så opp til Løveid. – Vi måtte bort til Furustrand, for det var bare et stort krater i veien opp til Løveid. Mannen min bar sønnen vår på armen hele veien. Jeg skjønner ikke at han klarte det. Selv var jeg helt skjelve, forteller hun. Til slutt kom de fram til en venninne av moren på Løveid og fikk overnatte der. Senere bodde de en stund på Brekke, og litt på Ringshaug.

– Huset der vi bodde var jo bombet vekk, det var ingen ting igjen av det. Noen dager etter bombingene fant vi tilbake til der huset hadde stått. Det eneste vi fant var en skuff. I den lå en kanadisk bankbok. Den tilhørte faren min, fra tiden han var til sjøs. Det var alt vi fant, forteller hun. Husverten og datteren, som hadde blitt igjen i huset, omkom i bombingene.

Hun har fortalt historien sin mange ganger. Til aviser og skoleelever. Og nå til Ringen. Men det tar på. – Jeg gjenopplever jo dette hver gang, sier hun. Og tenker tilbake på minneseremonien for et år siden, da det var 70 år siden bombingene. – Jeg møtte jo så mange som jeg kjenner, og som jeg vet at mistet sine kjære. Jeg blir sliten av det, men synes det er flott at folk interesserer seg for det som skjedde. Så jeg stiller opp når noen spør.

Mange ganger har hun tenkt over hvor heldige de var som overlevde. Ettersom det ikke var stort igjen av olje på Vallø, regnet de ikke lenger med at det var noen fare å bo ved raffineriet. Og da flyalarmen gikk, vurderte de å bli værende i huset. – Men så hadde vi en

avtale med moren min, om at vi skulle komme dit – slik at vi alle var samlet hvis noe likevel skulle skje. Så vi gjorde som vi var enige om. Til slutt var vi samlet 26 stykker i et kjellerrom midt i Brakka. Det var tryggest der, ettersom rommet hadde to utganger. Og så ble lysbombene tent over hele Vallø. De neste tre kvarterene var redselsfulle.

Gudrun Andreassen har selv skrevet om hvordan hun opplevde bombingene. I historielagets hefte «Hverdag under krigen 1940–45», skriver hun:

Sent om kvelden den 25. april gikk flyalarmen. Det var ikke noe uvanlig, utallige ganger hadde vi stått opp for å gå i kjelleren. Igjen fikk vi på oss noe klær i full fart. Husverten vår ville at vi skulle være der sammen med dem, hvis det ble alvor kunne vi gå til Knoppegården hvor mange pleide å samles. Men denne gangen valgte vi å gå til mine foreldre i Brakka. Der var vi samlet, godt over 20 mennesker, i en kjeller med 2 utganger. Lysbombene ble tent over hele Vallø, da visste vi at det var vår tur. Vi fikk beskjed om å ikke vise redsel eller få panikk av hensyn til barna. Vi håpet at de bare ville bombe fabrikkene, men at hele Vallø skulle bli lagt i ruiner ante vi ikke. Bombene ble sluppet vilt over hele stedet, sandsekkene foran kjellervinduene blåste vekk som papir, lyset forsvant og alt var kaos. I tre kvarter bombet flyene i puljer. Hvert minutt føltes forferdelig.

Da det stilnet, tok vi sjansen på å komme oss ut av Vallø. Det var svært vanskelig, det brant over alt, der var store bombekratre, trær og lyktstolper lå over alt. Min mann hadde vår lille sønn på armen hele tiden og vi sprang der vi kunne komme fram. Vi sprang mot Ringshaug og opp til Løveid. Vi mistet alt vi eide, men vi berget livet! Det var dessverre over 50 av kjente og kjære som omkom den natten, deriblant vår husvert og datteren. Det er rart å tenke på, hadde vi vært sammen med dem, hadde nok vi også vært blant de omkomne. Lykken var på vår side da!

1 SOLGT

RingshaugHøyden

12 SPENNENDE NYE EIERLEILIGHETER

LEILIGHET 2 SOVEROM
77,9 kvm BRA/P-ROM
**Priser 2.950.000,-
til 3.150.000,-**

LEILIGHET 3 SOVEROM
87,8 kvm BRA/P-ROM
**Priser 3.290.000,-
til 3.490.000,-**

RingshaugHøyden

- Meget attraktivt beliggende på Ringshaug, kun 5 km øst for Tønsberg by
- Leiligheter i 2. etasje har 2 balkonger
- Leiligheter i 1. etasje har terrasse og hage
- God standard med parkett, flislagte bad og moderne HTH kjøkken med integrerte Siemens hvitevarer
- Pent opparbeidede fellesområder og lekeplasser
- P-plass medfølger. Mulighet for kjøp av garasje
- Faste priser og lave kjøpsomkostninger

WWW.RINGSHAUGHØYDEN.NO

For mer informasjon om RingshaugHøyden kontakt:
Arnfinn H. Sørhaug | tlf: 90 59 34 81 | arnfinn@z-eiendom.no

Velkommen til oss!

Vi hjelper deg
 gjerne å finne
vårantrekket!

Følg oss på FB og
Instagram for daglig
trendoppdatering/
inspirasjon!

SUSER
(SIV)ET

Valløveien 50, 3152 Tolvsrød. Tlf 33328830.

www.suserisivet.no

åpningstider: hverdager 9-18, lørdager 10-16

Redningen

v/sjøen

– stedet for enhver anledning

A la carte

Pizza

Catering

Selskapslokaler

Møtelokaler

Bar

Uteservering

*Kom og spis hos oss eller
bestill mat for å ta med hjem.*

Tlf 33 32 63 30

NÅR NETTENE BLIR KALDE, VARMER DET MED NYE VINDUER OG DØRER

FRA
÷40%

PÅ VINDUER FRA VÅR
VEILEDENDE HOVEDPRISLISTE
SJEKK VÅRE PRISER!

ÅPNINGSTIDER:
Man-tors 8-16
Fre 8-15
Lørdag stengt

SKALLEVOLD.no
VINDUER & DØRER

vindushandel.no

Granborgv. 5, 3153 Tolvsrød, tlf 33 37 22 60, e-post paal@skallefold.no

FØLG
OSS

ANNONSERE I RINGEN?

**Annonsepriser for Ringen
– høst 2016:**

Helside 2400,-

B: 183mm * H: 265 mm

Halvside 1500,-

B: 183mm * H: 130 mm

Kvart side 1000,-

B: 89mm * H: 130 mm

Kontakt oss på
post@ringshaug.com

Prisene gjelder annonse levert som trykklar,
høyoppløselig PDF i de oppgitte målene. Pris
på utarbeiding av annonse: Kr. 450,- + mva.

VI HAR

- Norges mest anbefalte maling!

JERNIA

TOLVSRØD

DU ER VIKTIG!

**Ringen er drevet av lokale frivillige.
Vårt mål er å gi folk følelsen av å høre
hjemme her. Fordi Ringshaug og Gårdbo er
det beste stedet vi kan tenke oss å bo.**

**Ved å være medlem i velforeningen støtter du
arbeid for å fremme trivsel i ditt eget nærmiljø, og
du får stemmerett på generalforsamlingen i april.**

**Bidra gjerne til bladet ved å annonsere hos oss,
skrive for oss, eller bidra på andre måter.**

Ta kontakt!

facebook.com/RGVel